

פניני עינין חמדי

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא - קְרִבּוֹת וּמִשְׁמְעוֹת

מצד הרועה הקטן. אבל ריבונו של עולם לא הפקיד בידי את אווזיו, והרועה לא מצא מנוחה: "הרי אתה יודע, ריבונו של עולם, שאילו הייתי יודע להתפלל, הייתי מתפלל לפניך. אילו הייתי יודע ללמוד בתורתך, הייתי הוגה בה כל היום. אבל איני יודע לקרוא, ואיני יודע להתפלל. איני יודע מאומה".

ולאחר רגע של מבוכה, קרא בשמחה: "אבל דבר אחד אני יודע. יודע טוב יותר מכל ילדי העיירה. אני יודע לעשות "היפוך ראש". הנה, אעשה זאת לכבודך!" ותוך כדי דיבור נחת על ידיו והזדקק על רגליו בתנועה סיבובית במורד הגבעה. במהירות מסחררת ומיומנות מושלמת התהפך שוב ושוב עד ל... ידיו המושטות של רבי משה ליה מסאסוב.

חיבקו רבי משה בחום ובדמעות, והורה לו לכנס את אווזיו ולבוא עמו. יחד הלכו אל אימו האלמנה, ורבי משה נתן לה דמי מחייתה לשנה תמימה, כדי שתרשה לבנה לבוא עמו ללמוד תורה. ואכן עלה הנער והתעלה עד שהיה לאחד מגדולי ישראל: **הצדיק הנודע רבי יצחק אייזיק מקאליב זצ"ל**.

למעשה זה המסר בקרבן. הרצון לתת, לשלם, להכיר טובה על כל הטובה המורעפת עלינו ממרום. לומר: **ריבונו של עולם, את עצמנו, את כל-כולנו, אנו חייבים לך. אילו הותר לנו, את עצמנו היינו מקריבים לך, שהרי כולנו שלך, אבל נצטוונו להמשיך ולחיות, להמשיך ולשרת אותך. לפיכך, קח מאתנו תחליף, נקריב במקומנו כבש או פר. בתור סמל**.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

כולנו מבקשים, שהמשיח יבוא במהרה. ומה יהיה כשהמשיח יבוא? בית המקדש ייבנה. מקום השראת השכינה ומקור השפע הטובה והברכה. כל יהודי מבקש מדי יום: יהי רצון "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו" ומה נעשה שם, מהי עבודתנו בבית המקדש? הקרבת קרבנות. אף עליהם אנו מתפללים בכל יום: "והשב את העבודה לדביר ביתך".

וכאן- רבים נעצרים. בית המקדש זה נפלא, אבל הקרבת קרבנות - לשם מה? זה נראה כשייך לתרבות אחרת, ואנחנו כיום שונים.

כדי להבין מהו הרעיון שבבסיס המצווה נראה לפתוח בסיפור. רבי משה ליב מסאסוב זצ"ל הראו לו מן השמים שבהונגריה נמצאת נשמה, שצריך לחלצה. תיכף אסר רבי משה מרכבתו ונסע להונגריה. חצה נהרות ויערות, עד שהגיע לאחו. ובאחו ראה נער צעיר כבן עשר רועה אווזים. שמע הרב את דיבורו של הנער, שכך אמר: "ריבונו של עולם, אני אוהב אותך כל כך, תודה לך על הכול. תודה על השמש הזורחת והרוח הנושבת, תודה על החיים שהענקת לי ועל הבריאות בה חוננתני. תודה לך שעניינים לי לראות כל זאת, ולב מתרוגן בכל אלו".

כה דיבר הצעיר, ורבי משה ליב שומע. אבל הרועה עדיין לא סיים את דבריו. הוא פרש כפיו וקרא ברגש: "ריבונו של עולם, במה אוכל לגמול לך על כל חסדיך? על שנתת בלב אנשי העיירה למסור לידי את אווזיהם לרעותם, ואני יכול לקיים בשכרי את אמא שלי האלמנה? הו, רבונו של עולם, אילו היו לך אווזים, הייתי רועה אותם בחינם". היה זה שיא ההקרבה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
ניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה כולל ברסלב אילת
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
סיון בת אסתר
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
אסתר בת סוליקה
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
רחל בת זוהרה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
ציון בן צ'חלה

8/03/2014 | ו אדר ב תשע"ד

פרשת ויקרא

הפטרה: "עם זו" - ישעיה מג
ברכת הלבנה בערב

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:59	18:20	17:03	
18:56	18:20	17:20	ת"א
18:57	18:20	17:11	חמ"ד
18:58	18:20	17:23	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו
ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

Ice שאלה: ?

תשובה: !

אבל תוך שבעה, האם חייב בקריאת מגילה? ומה הדין לעניין מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אבל אפילו בתוך שבעת ימי אבלות, חייב במקרא מגילה. ומותר לו לילך לבית הכנסת להתפלל ולשמע מקרא מגילה. ולא יילך בבגדים קרועים, שאין אבלות בפרהסיא אלא בצנעא כמו בשבת. ובלייל פורים, אם יש לו מניין בביתו, ויש מי שיקרא את המגילה בדקדוק, יתפלל בביתו. ולעניין שאר מצוות פורים - חייב האבל, אף תוך שבעה: הן במקרא מגילה, הן במשלוח מתנות וכן בסעודת פורים ומתנות לאביונים. ומותר לשלוח מנות לאבל, שהוא תוך שנה לאבלותו. ויש מהאשכנזים שמחמירים, שלא לשלוח מנות למי שהוא אבל. [מקורות- מקרא מגילה לתושבי מבשרת בי"ד תשובה כת"י, שו"ע יו"ד סימן תא ס"ז, שו"ע או"ח סימן תרצו ס"ה, משנ"ב ס"ק טז, כפה"ח ס"ק לא].

התחשבות בזולת

להלן סיפור מופלא המסופר על מרן הגאון רבי יוסף שלמה אלישיב זצ"ל הממחיש לנו עד כמה יש להתחשב בזולת. ומעשה שהיה- כך היה: "כבכל יום שישי, התייצבה לה השכם בבוקר בעמדת המטבח, רעייתו הצדקנית של הרה"ג ר' יוסף שלום אלישיב זצ"ל, והחלה במרץ רב בהכנת המטעמים והסעודות לכבוד שבת קודש. במרץ וביגיעה רבה היא חתכה את הירקות, תיבלה את הדגים, ערכה את סיר החמין - הכל רק כדי שיהיה לבעלה הצדיק ולילדיה היקרים שבת מהנה ומענגת. שעות על גבי שעות היא רצה מסיר לסיר ללא מנוחה".

"סוף כל סוף, לאחר מספר שעות היא סיימה את הבישולים וקראה לילדיה הקטנים: 'צדיקים שלי, אנא מכם, אמא עייפה ותשושה מאד מכל ההכנות, לכן אני הולכת כעת לישון מעט, ומבקשת אני מכם, שתעירו אותי כמה דקות לפני שאבא הצדיק יחזור מהתפילה, על מנת שאוכל לערוך את השולחן לסעודת ליל שבת'. הילדים הנהנו בהסכמה, ואמם עלתה לנוח בזמן שנותר לה. הדקות חלפו והתפילה בבית הכנסת הסתיימה. הרב אלישיב זצ"ל נכנס לביתו בשמחה, ושאל את הילדים: 'ילדים צדיקים, איפה אמאל'ה היקרה?'". הילדים נבהלו מיד: "אוי אבא, שכחנו להעיר את אמא, היא ביקשה מאיתנו להעיר אותה מעט לפני שתגיע. אנו רצים להעיר אותה".

"לא, צדיקים שלי", פנה הרב אלישיב לילדיו, "אמא עבדה קשה ולא נחה כלל, על כן לא נפריע למנוחתה". "אבל אבא!?", הם שאלו, "מה יהיה עם סעודת ליל שבת?". "הסעודה תחכה, עד שאמא תצבור כוחות ותתעורר. עד אז בואו ונשב ללמוד יחד", אמר הרב אלישיב לילדיו.

הם התיישבו סביב לשולחן והחלו ללמוד במשך שעותיים שלימות! רק לאחר שעתיים, התעוררה אמא וזינקה מהמיטה בבהלה. היא הביטה בשעון ונדהמה לגלות, שהשעה 22:00 בלילה. "בעלי היקר", פנתה לבעלה, "מדוע לא הערתם אותי מיד כשהגעת מבית הכנסת, הרי וודאי אתם כה רעבים?", היא שאלה בדאגה. קם הרב אלישיב מספרו ואמר לה את המשפט הבא, שעלינו לשים את דבריו מול עינינו: "כשהנסיכה ישנה, האם מישהו מעיז להעיר אותה? ודאי שלא, לכן ישבנו ולמדנו, עד שאמא תתעורר!". אשתו הצדקנית נדהמה מהדברים ושאלה: "אך צריכים אנו לעשות קידוש?"... השיב לה הרב במאור פנים ואמר: "קידוש אפשר לעשות גם בשעה 22:00 בלילה!".

מתחצית השקל

אנו מבקשים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בהעברת מחצית השקל לטובת מימון העלון.

כידוע העלון ב"ה יוצא בכ-5400 עותקים!

אנו נמצאים בחובות מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו בטרם יהיה מאוחר מדי !!!

כידוע העלון אינו מכיל פרסומות. זכות המצווה תעמוד לכם אלף המגן

בבריאות, הצלחה, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא, פרנסה בשפע וכל מילי דמיטב

בנוסף ניתן לרכוש ולהקדיש את הספרים 'יקרה מפנינים' חלקים ג' ו-ד'

כמתנה נפלאה במשלוח המנות וזכותכם תעמוד לעד ולעולמי עולמים

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

אם ראשונים כמלאכים - הרב יעקב שריקי זצ"ל

הצדיק רבי יעקב שריקי זצוק"ל - נולד בסביבות שנת ה'תרמ"ח (1887) בעיירה איליג (השוכנת בדרום מערב מארוקו). בצעירותו למד בישיבה הגדולה בה עמד בראשה ר' יעיש עקיבא שהרביץ תורה לתלמידים רבים מכל האזור בישיבתו שבאיליג ונתעלה עד שנעשה לתלמיד חכם וצדיק מופלא. כל היו רצף אחד של חיי תורה ויראת שמים טהורה בקדושה ובתמימות, הגה בתורה יומם ולילה ועסק במצוות בגמילות חסדים בכל כוחו לשם שמים. היה **דבוק מאוד בלימוד הזוהר הקדוש**. במשך כל חייו הקפיד הצדיק על אמירת תיקון חצות מידי לילה, כשלאחר מכן היה ממשיך לעסוק בתורה ובפרט בזוה"ק עד אור הבוקר. **בספריו נמצאו טיפות שעווה, שכן היה לומד בלילות לאור הנר.**

בשנת ה'תשט"ז (1956) עלה לארץ עם רבים מבני עירו ומשפחתו (בניהם בנו של אחיו הגדול - ר' משה זצוק"ל, הלא הוא הרה"ג כמוהר"ר המקובל הגדול ר' אליהו שריקי זצוק"ל מי שהיה רבה האחרון של איליג ואח"כ בארץ רב מושב כסלון וכיום בבית שמש עליו העיד הגאון ר' יחיאל אביחצירא שהיה מל"ו הצדיקים). בתחילה התיישב במושב אורה הסמוך לירושלים, ולאחר כשלוש שנים בשנת ה'תשי"ט (1959) העתיק את מושבו למבשרת ציון (הסמוכה לירושלים). **רבים שיחרו לפתחו מדי יום כדי לבקש את ברכתו, שלא הייתה שבה ריקם ואכן נושעו.** היה מיעץ באמצעות ספרי סגולות והיה אומר את סיבת מחלתם ומה חליפתם.

הקדיש את כל יומיו ולילותיו לעבודת הבורא יתברך. גאון בנגלה ובנסתר. מידת החסד והצדקה היה טבועה בדמו של רבינו. ביתו היה בית הכנסת אורחים, בחו"ל ובארץ הקודש, היו אף מספר עניים הסמוכים על שולחנו מידי שבת וחג באופן קבוע. בהיותו במארוקו היה דואג לד' מינים עבור כל בני עירו והיה מחלק לכל משפחה כמספר הנפשות חינם אין כסף. מעשה החסד שלו היו מופלאים. היה מכניס אורחים גדול. נזר מאוד מלשון הרע ולא דיבר רע על שום אדם. התבקש לבית-עולמו ביום שישי ערב שבת, י"ב אדר ב' ה'תשל"ג (1973). חי כ-85 שנים. ציונו בהר המנוחות שבירושלים.

אביו: החסיד ר' שלמה (היה מתענה תענית הפסקה בת שישה ימים רצופים פעמיים בשנה. בנוסף עסק בגמילות חסד של אמת בשם 'חברת רשב"י'). **אמו:** מרת טאנא (אחות הרה"ק רבי מכלוף אחר). **אשתו:** מרת חנינא (בת דודו הרה"ק רבי מכלוף אחר). **מרבתי:** ר' יעיש עקיבא

ילדיו: ר' שלמה, ר' מכלוף (נפטר בגיל כ"ו, היה גאון בתורה ודרשן עצום - נקרא ע"ש סבו הגדול ר' מכלוף אחר זיע"א. מסופר כי לפני לידתו בא הצדיק רבי מכלוף לבתו מרת חנינא בחלום ואמר לה: 'התינוק שייולד לך הוא גלגול שלי בעוה"ז לזמן קצר'). לצדיק ואשתו נולדו עוד ג' פעמים תאומים שנפטרו בילדותם ממחלת החצבת.

בעל חסד עצום בגופו ובממונו, היה מרבה לשלוח תרומות לישיבות שונות. בזקנותו נכנס אליו אברך צעיר לאסוף את קופת הצדקה שבביתו, ותוך כדי שיחה סיפר האברך, כי הוא התאלמן מאשתו ל"ע שנפטרה צעירה בדמי ימיה. אז הרב כאב את כאבו, ומיד אמר לו: "אני מכיר אשה טובה בשבילך!". ותיכף ומיד נסע הרב (למרות שהיה אז למעלה מגיל שמונים שנה ובקושי עמד על רגליו!) באוטובוס ממבשרת ציון לירושלים, ומשם לקח אוטובוס לקריית יובל וחיפש בעייפות ובטירחה את בית-המשפחה, שהכיר טוב ממרוקו (שהיו יתומים ג"כ) והציע להם את השידוך, ובחסדי ה' הוקם בזכותו בית נאמן בישראל של בני תורה המושתת על התורה והמצוות.

בחודש אב ה'תש"א, בן אחיו הר' מאיר שריקי הי"ו (חזן ושוחט במבשרת ציון) חלה ל"ע וקיבל אירוע מוחי ושכב בבית-הרפואה במשך שלושה ימים. לאחר שהשתחרר עדיין היה בדאגה גדולה ממצבו. והנה לילה אחד חלם, שהוא נמצא בביה"כ מלאה באנשים והיה שם שמחה גדולה ומישהו שר בתוך הקהל. ובתיבה ישבו רבנים גדולים ובהם ר' יעקב שריקי ור' אליהו שריקי. ואז ר' מאיר הנזכר בא אליהם ואמר: "רבתי! אני חולה!". ואז ר' יעקב שריקי אמר לר' מאיר: "אל תפחד, יש לך עוד 25 שנים לחיות!". ובאמת מצבו השתפר עד לבלי היכר ברוך ה' חי עימנו.

רבינו היה מומחה בחכמת 'כף היד' (כמו אחיו הגדול כ"ק הרב הקדוש ר' משה שריקי זצוק"ל). וסיפרה אשה, שקודם שילדה אמר לה, שתלד בן ואחר כך תיכנס לחולי כבד. וסיים: "רק הקב"ה יתברך יציל אותך מזה". וכך היה, שתיכף אחר הלידה חלתה זמן רב עד שהתרפאה בחדו"ה. כמו כן אשה אחרת סיפרה שאמר לה **בצעירותה** שבסוף ימיה תסבול חולאים. וכך הוא שכיום ה' ירחם אומנם זכתה לאריכות ימים ושנים, אבל חולה ב"מ לעיתים תכופות. לאשה אחרת שפנתה אל הצדיק בשל העובדה, שלא זכתה שנים רבות לפניו, אמר, **שבקרוב תלד בן ואחריו עוד ג' בנים זה אחר זה, ולאחר מכן בת ומדברי הצדיק לא נפל מאומה, וכך היה.**

בעירו איליג שבמרוקו היה נוהג להתחיל תפילת מנחה ב'פתיח אליהו' בקול רם, קול חוצב להבות, לכבוד ה'. ומספרים כשהיה מתחיל 'פתח אליהו- היו שומעים את קולו עד ה'מלאח' (השכונה) השניה, והיו יודעים שהתחילה תפילת מנחה.

בשנותיו האחרונות עבר להתגורר אצל בנו ר' שלמה הי"ו בשכונת קטמון בעיה"ק ירושלים ת"ו, ובשנים אלו סבל ייסורים וקיבלם באהבה והיה אומר תמיד "טוב שיש לי ייסורים בעולם הזה כך אלך נקי לעולם הבא". כשבועיים לפני פטירתו אמר לכלתו פריחא תחי' (לבית סבאג) שתכין סעודה של דגים ובציים. וכששאלה אותו למה? אמר לה: "את לא רואה את רשב"י ורבי מאיר בעל הנס?!" וכן הזכיר עוד שמות של צדיקים. (מנהג מיוחד היה לרבינו, להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר מתחילת חג הפסח עד יום ל"ג בעומר, וביום ל"ג בעומר היה עורך בביתו סעודה גדולה בשירים ותשבחות לכבוד הילולת רשב"י זיע"א, לסעודה זו הזמין קהל רב ואכן זכה שרשב"י הקדוש בא אליו. ומכאן ניתן לראות מגדולתו של רבינו שהכיר צורת הצדיקים והם באו ללוותו).

ובתוך הסעודה קרא רבנו את המגילה ולאח"כ ניטל ממנו כח הדיבור והיה שוכב במיטה בין חיים למוות. **יומיים לפני פטירתו בא לכלתו בחלום ואמר לה: 'עוד יומיים יקרה משהו בבית'. והיא הבינה, שרצה לומר לה שתשיח עליו, שלא יפטר בלי שיקראו עליו קריאת-שמע. ואכן אחרי יומיים ראתה שקיצו קרב וקראה לשכנים, ואמרו עליו קריאת-שמע ומיד התבקש לבית-עולמו.**

שְׁמִיעָה לְדַבְרֵי הַצְּדִיק

עד כמה עלינו להישמע לדברי רבותינו- לעיתים בכך גם יהיו תלויים חיינו. עד כך נוכל לראות בסיפור המופלא הבא: ליל שבת בירושלים, אחר התפילה בכותל המערבי. הרב שטרן פוסע בצעדים מהירים לכיוון ביתו שבעיר. משום מה האריך הפעם בשהותו אצל אימו, השוהה בבית אחותו שבעיר. עתה עליו למהר לביתו ולמשפחתו. **מכיוון שאיחר לצאת מבית אחותו, כבר היו עתה הרחובות ריקים, אחר שמרבית המתפללים כבר עזבו בצוותא לכיוון העיר.**

העלטה מטילה פחד, אך הרגילים בהליכה זו אינם יכולים שלא לשוב ולהתפלל להשי"ת כי יצילם מכל צר ואויב. בעודו פוסע לבדו במהירות, **מגיע מולו לפתע ידידו רבי דוד בצעדים כושלים ומודיע לו, כי זה עתה נדקר בחזהו ע"י צורר ערבי ימ"ש, וכי זקוק הוא לטיפול באופן דחוף!!!**

בעודו תומך ברבי דוד וצועד עימו, הרהר הרב שטרן בכך, שבדיוק בשבת זו התעכב אצל אימו יתר על המידה. בעטיו של עיכוב יתר זה יכול הוא עתה לסייע לרבי דוד הפצוע. ר' דוד התעקש ללכת הביתה, והרב שטרן ניסה לשכנעו, כי יואיל לעצור ולקבל כאן טיפול רפואי - אך ר' דוד רצה בכל מחיר להגיע לביתו. לא ארכה הדרך, עד שרבי דוד הרגיש כי אינו מסוגל יותר.

הוא התיישב על גדר סמוכה ולחש אין אונים, כי יש להזעיק אמבולנס. דם רב ניגר ממנו וכל גופו רעד. הרב שטרן חשש לעצור רכב מתוך פחד, שמא יהיה זה רכב ערבי אשר עלול להכניס את שניהם לסכנה, ח"ו. כה קשים רגעים כאלו, כאשר האדם חש במבוי סתום וכי אין בידו לעשות מאומה. מה יעשה? רבי דוד אינו יכול לפסוע עוד, מצבו אינו בטוב. האם ישאירו לבדו כאן ברחובות המוסכנים, וילך להזמין אמבולנס? ישאר עימו ויעצור רכב על אף הסיכון. כנצח נדמו רגעי הלבטים הללו, ורבי דוד הולך ונחלש ומאבד דם רב.

ברגעים כאלה יש אחד, שיודע ומבין, מביט, מקשיב ומסייע, אחד יחיד ומיוחד, יתברך שמו ויתעלה. מיד הופיעו שלוחיו בשטח. **רכב משטרה חלף במקום 'במקרה'.** הרב שטרן אותת בכל כוחותיו, עד שהשוטרים עצרו לראות מה זה ועל מה זה. כמה חיוגי טלפון מתוך הרכב וניידות מיללות הגיעו מכל צד עם אמבולנסים מצוידים. פנס ענק האיר את השטח, חובשי מד"א טיפלו ברבי דוד, העלוהו לאלונקה והעבירוהו בבהילות ליחידה לטיפול נמרץ בבית-הרפואה 'הדסה'.

הרב שטרן לא הצטרף אליו ולו מחמת שיקול פשוט – **בשעה זו בני משפחתו מחכים לו ועליו להודיעם על הקורה. יתר על כן בני משפחתו של רבי דוד דואגים לו מאוד ואינם יודעים מדוע מתמהמה לבוא. יש ללכת ולהודיעם על המתחולל.**

מספר הרב שטרן: "שבתי הביתה דואג וחרד ומתפלל חרישות לשלומי של רבי דוד. עברתי דרך ביתי, הודעתי בעצב על מה שקרה, וכי עלי להיות עתה בפעילות. שמתי מיד פעמי לביתו של רבי דוד, בעדינות ספרתי להם על המצב, ועל כך שהנושא בטיפול. הלכתי לרב פיישר והתיעצתי עימו ונעזרתי בו להשיג את פרופ' דורסט, מנתח מומחה, אשר הגיע במהירות רבה לבית-הרפואה וביצע ניתוח מייד. רק אז שבתי הביתה לקידוש ולשולחן שבת.

בשחזרי את דבר המעשה לא יכול הייתי להתעלם מפלא התהפכות המצב מצד לצד. ברגע הקשה היינו אני ור' דוד באפילה, בודדים, חסרי ישע. לא ידעתי מה עומד לקרות, חששתי מאוד. רגעים לאחר מכן כבר היה המקום מואר, כל צוות העזרה כבר היו לצידו, תוך דקות כבר היה ר' דוד ביחידה לטיפול נמרץ. זאת בחסד השי"ת ובנפלאותיו, שעבר רכב משטרתי במקום.

במוצאי שבת שבתי אל מרכז העניינים. התברר לי כי בחסדי השי"ת הצליח הניתוח וכי בנס הספיקו להצילו, זאת מחמת המהירות בה הגיע אל בית-הרפואה. רבי דוד חב, איפוא, תודה לבורא על כך שהתעכבתי בבית אחותי ועל רכב המשטרה שחלף. שני אירועים פשוטים אלו הצילו את חייו בחסדי ה'. תוך כדי מעורבות בכל הקורה, הופתעתי לשמוע, כי הפרופ' המנתח הולך נסער מאשר שמע מרבי דוד. בעיצומו של הניתוח נוכח לראות, שהדקירה היתה תחת הלב, באופן רגיל הייתה דקירה במקום כה רגיש עלולה לפגוע בחלקי המעיים שבמקום זה, ולגרום לנדקר חיי צער קשים וחולניים, מה המום היה הפרופ' לגלות, תוך כדי ניתוח, **כי חלקי המעיים לא היו במקומם, מקום הדקירה, אלא נפולים היו ומוטים מטה בכמה סנטימטרים, כמו אירע בהם נתק של שבר, בעקבות כך נותרו בשלימותם.**

תדהמתו של הפרופ' מכך היתה עצומה, והוא ביקש להתעניין אצל הנדקר על התופעה המוזרה הזו שהצילה את חייו. רבי דוד סיפר שאכן לפני שלוש שנים חש בכאבים במקום הזה, וצילומים הראו, **כי לקה בשבר באותו חלק מעיים, אשר הוסטו ממקומם.** פרופ' דורסט היה נרעש: "ומדוע לא נותחת אז להשיב את השבר על כנו?" - "שאלתי את פי כ"ק הרבי **מלעלוב זצוק"ל והורה לי אז לחכות ולא להינתח.** שאלתי לאחר שנה ושוב הורה לי לחכות. גם לפני חודשים ספורים שוב הזכרתי אודות כאבים מציקים אלו, הנובעים משבר זה, והרבי הורה לי לחכות. 'עוד לא עוד לא!' אמר. וכשהרבי אומר- אני מציינת!".

"דע, כי חייך ניצלו עקב שבר זה!", לא מצא הפרופ' מנוח לנפשו, "דקירה זו עלולה הייתה לגרום לך לחיים לא חיים, אין לך מושג מה מנע השי"ת בגרמו לך שבר זה. אין לך מושג עד מה גבהה רוח הקודש על רבך, עליך להיות מאושר, כי עשית כפי שהורה לך!".

הרב שבת בן אסתר יאטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל כל נשמות עם ישראל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	לע"נ תנצב"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה